

חזרה כנלית של מיפגן הנח"ל באיצטדיון רמת-גן
"ירקוד הנערים לפנינו..."

העם

הציפיה הגדולה

אחי ישראל של ציפה בעימה האפסה והכרע את כחי ישראל. כל בנות העולם הערובות אשר כחה מלבד הצורך לחוג כראוי את העשור. הרחובות קושטו, כתיקה היו מלאים כפי שלא היו מלאים מעולם. בבילוי הצלחה היה קשה להבחין בין צברים הלבושים כאמרי קאים, עולים חדשים הנראים כתיירים, ותיירים שהתלבשו כאנשי העלייה השנייה.

העם היה מוכן לשמות, אך עדיין בלתי משוכנע לגמרי. התעמולה העצמית האנדרתית של ועדת העשור עשתה רושם של אירגון מופרז, איימה למנוע את הספונסאניות של שמחה עממית. האיש ברחוב היה מוכן שייעשעו אותו, יציגו לפניו הצעות, אך שמר בבוהו, כאחת נפשו.

יערבו כמה שבועות עד שיסתבר אם חגי גות העשור המאורגנות היו הצלחה או כשר לון, מיבצע כביר או בלוף. בינתיים אמר הישראלי הממוצע: "ירקוד הנערים לפנינו".

העשור

הסיבה ל-800 אלף

בעצם קרחת ההכנות הסופיות לקראת חגי גות יום העצמאות, כשעבודי ועדת העשור עבדו ימים וילות כדי לבדוק כל פרט ופרט בתכניות, הופיע לפתע מנחם איל, איש מח"ב המפגנים של ועדת העשור וביקש מוח"ב שה מהממונים עליו. "השתגעתי?" אמרו לו, "דוקא בשבוע החגיגות כשאנחנו זקוקים לכל אדם אתה מבקש חופשי?" אולם מנחם איל היתה סיבה מוצדקת לבקש חופשה. אשתו ילדה לו בן, עמדה לחזור הביתה עם הילד דוקא בערב יום העצמאות.

תוך דקות מספר התקשר יעקב אגמון, ראש מחלקת המפגנים של ועדת העשור, עם מנהל מחלקת הילדות בבית החולים ביינין טון. "אדוני הרופא, הסביר אגמון בטלפון, "אתה מכרח להשאיר את אשתו של מנחם איל בבית החולים עד אחרי חגיגות העצמאות. האיש הזה אחראי לעריכת החגיגות ב-200 ישובים. אינכם יכולים לקלקל להם את השמחה".

"תסבור את ברכת צאת בית החולים לכל 200 הישובים", השיב הרופא, "אשתו של מנחם איל תשאר בבית החולים עד אחרי החגיגות. מנחם עצמו לא יקבל חופשה".

בעיות של מנחם איל היתה רק אחת ממאל-פי העיות הקטנות, שעתיד בשני המחלקת האחרות לארגון חגיגות העשור ב-40 ערים ומושבות גדולות. כי במדינה בה מהיום ימי האבל את מרבית ימי החג, העמידה משימת חכנון החג כמה בעיות רציניות.

הבעיה העיקרית היתה כיצד ליצור שמחה, שההמון יהיה בה שותף פעיל ולא צופה פסי בי בלבד. לא פחות חשובה היתה הבעיה כיצד למנוע נזירות הקהל למספר מרכזי שמחה, ולפזר את החגיגות לכל פינה ופינה הפתרון לכך היו במות הבידור, או כפי ש' מארגני מחלקת המפגנים, האחראית לכל ה' חלק האחר של חגיגות העשור, הכונים את: "מסביבות פרטיות ל-800 תושבים". תוכניתם אינה לארגון שמחה או להכרית לרקוד ולשיר, אלא ליצור את כל התנאים כדי ש' ההמון יוכל לחגוג לבד.

משקאות חריפים וזולים. במותיה בידור תמונה ברכון של החגיגות. כי מאה במות בכל רחבי הארץ, מהן 9 במות

• לארגון החגיגות בישובי העולם, בקרב היינוטים ובמועצות האיזוריות זוג מנהל ההסברה.

במדינה

את האמנים מכמה לבמה, תרגלו עשרות פע' מיוחדים לנסוע גם ברחובות חריטריים, נגד הכיחין.

בתל-אביב רוכזו במות הבידור בסביבה אחת, בצפון העיר, בשטח הנקרא בפי ה' מארגנים: קרית-הששון. רק ביפו ובשכונת התקוה הוקמו במות נפרדות. מחקר קצר של דעת-הקהל בפרברים גילה כי תושבי שכונות אלו מעדיפים לשמוח במרכז העיר. כל החוגגים בוטחו מראש נגד כל סוגי נזקים העלולים לקרות להם. בכמה פינות ב' עיר הוקמו גם פינות זמר, מעל מרפסות בתים, מהן תשמענה תזמורת מוסיקה לרי-קודים רצופה. בשום מקום לא סמכו המאר-גנים על קול-ישראל, החליטו לדאוג למוסיקה בעצמם.

"יצרנו את כל התנאים לשמחה", הסבירו מארגני הבמות, "עכשיו נשאר לקהל ר" לבוא ולהרגיש את עצמו כמו במסיבה פר' סית כבית".

החשש: צפיפות

בתשעת ימי-העצמאות שהיו עד כה לישר' ראל, היה לחגיגות יום-העצמאות אופי צבאי מובהק. במרכז החגיגות עמדו תמיד מיפגנים ומצעדים צבאיים. ביום-העצמאות העשירי ית' בטל במקצת הצבאי הביאליטריסטי של החג, אולם המסדר-הצבאי באיצטדיון הלאומי של ירושלים שיתקיים ביום חמישי, המיצעד ש' יערך לאחריו ברחובות ירושלים, והמיפגנים הליליים שיתקיימו שלוש פעמים באיצטדיון רמת-גן, יהיו גם הפעם גקודות המוקד של החגיגות.

לחצם של 15 אלף התיירים הנמצאים ב' ארץ ומאות אלפי האזרחים שניהרו לחוות במיפגנים אלה הע' מיד את שלטונות צה"ל במצב חמור. לקח המיצעד המ' פורסם שלא צעד, בריצה לא קלה: בני שוחת למיפגנים אופי עצמי ועליידי כך הולטו בסדר, או ל' השתלטו על המור' גים במסטר צבאי שיפצע בתגיגות ה' מאורעות. צה"ל בחר בדרך שהיה.

גדרות תיל תוכי' נגו לשני צידי מס' לול המיצעד בירו' שלים. רק ברגע ה' אחרון, בלחץ גור' מיים אזרחיים, הוח' לף התיל בחבלים. צלמים זרים ומקר' מיים שרצו לצלם את המיסדר באיצ' טדיון הלאומי, יכל' או במכלאות תיל שימצעו מהם התרו' ציות. הנכנסים ל' איצטדיון לא יורשו לצאת ממנו עד תום המיסדר. למכוניות שתגענה לירושלים ביום המיצעד, לא תורשנה להיכנס ל' עיר.

מלבד ההגבלות על הקהל, הוכנו גם מתקנים רבים לר'

בידור בתל-אביב, ירכזו סביבן, לפי הערכת המארגנים 800 אלף איש.

כל במת-בידור, היא כמעט תיאטרון בפני עצמו. היא מתרוממת בגובה של שני מטר במרכז רתבה מוארת ומקושטת. גם כל הרחובות המובילים לבמות הבידור הוארו וקושטו בציורים מופשטים ובדמויות בעלי-חיים. ל' כל במת-בידור ישנו מרכז-במה, האחראי ל' חגיגה. לרשות עומד צוות של עובדים טכ' גיים: חשמלאים, מפעילי-מקולום, טלפוניס-טית לרשת טלפונים מיוחדת שהוקמה בין הבמות, רץ גדיע, רופאים ואחיות, רופא מיוחד לבדיקת אמנים שינסו להתחלות, אמ' בולנס ומכונית קשר של המשטרה. לכל במה יש גם תזמורת משלה וקונטרנסיה האחראי להגשת התכנית, לרציפותה ולהקדמת הקהל. רק האמנים שיופיעו על הבמות יועזו בכמה לבמה.

תפקידם של כל אלה יהיה להעסיק את הקהל במשך שש שעות רצופות, להרקידו ולשעשעו. מנוונים שיוקמו ליד כל במת בידור, יספיקו משקאות ומאכלים ובמידות משקאות חריפים במחיר מוזל.

בלי גוג

התוכניות יתחילו ביום רביעי בשעה 8.30 בדיוק. האורות בככרות יכבו ובמקומם יוארו הבמות. תרועת-עשור מיוחדת צעין את פתיחת החגיגה. מיד לאחריה יופעלו ליד כל במת ויקוקו דינור. הם יירו מתוך מרגמות מיוחדות, בעלות כח רתע של 20 טון, ה' מרעישות כמו מרגמת הודיזקה המפורסמת. במשך חמש דקות יוהן לקהל להתפעל מ' שפע הויזיקו, שכמותם בתל-אביב בלבד היא ככמות בה משתמשת פאריס ביביל ב-14 היא יולי הויזיקו ימשכו כעשרים וחמש דקות, אולם אחרי חמש ד'

קות תחל התכנית ה' מתוכננת עד לשניות. לא יהיו נאומים. גם לא מסכות וה' קשות גונג-תזמורת תנגנה, ההמונים יר' קדו בהפסקות בהן יופיעו אמנים, החל באגנס קלטי בתרגילי התעמלות וכלה ב' מרי הלהקה-הצב' איות. הריקודים יהיו מעורבים: עממיים ו' סאלוניים. לחגיגות תעלו-הנוער ניתנו הסברים מיוחדים על מהותה של הסוב' לנות, כדי שלא יפ' ריעו לריקודים הסא' לוגיים. הוסבר להם כי החגיגות הן של עם ישראל ולא של ארץ-ישראל העוברת בלבד.

התוכנית תימשך עד שעה שתיים א' חר חצות. אולם למארגנים ניתנו הור' ראות להמשיך ב' תוכנית אם הקהל לא יתפור. אם ירצו ה' נוכחים לערוך קומ' ויץ במקום, תספק להם ועדת העשור קפה וסוכר.

ביטוח לכלל חר' גג. הכל תוכנן ל' פרטי פרטים. הנה' גים, שיצטרכו להוביל

פועלים תווים קישוטי רחוב בת"א
בלי עזרת קול-ישראל

לרשותו ולהגאות. רק לצורך המיצעד ב' ירושלים נסללו 22 אלף מטר מרובע של כבישים, נקבעה תאורה לאורך מסלול של 7 קילומטר, הותקנו ברום למי-שתייה ומגנטי

חניה מיוחדים. אולם למרות המשטר הצבאי וההבנות ה' טכניות, עדיין חוששים מארגני המיצעד מ' נהירה המונית לעיר, היכולה לגרום לסיבוכים בלתי צפויים. בסוד גונב באורחי ירושלים, כי אם יש ברום לחוות המיצעד לא דווקא, יוכלו לחוות בו ביוש שלישי אחר חצות הלילה, כשהמיצעד יערוך חזרה כללית ב' צעידה לאורך כל מסלולו.

פחד מיותר. קצת פחות מסוכן היה ארגון מפגני הלילה באיצטדיון רמת-גן, שם יערכו במשך 90 דקות הופעות קרוביות מבו' ימיות בצורה תיאטרלית, מפגנים המוגנים של חילי צה"ל בהתעמלויות מסוגים שונים, מפגני לפידים וויזיקו-דינור.

ארבעה מגדלים בגובה של 36 מטר כל אחד ישאו עליהם את מתקני התאורה של שש האיצטדיון, שיופעלו בדיקנות של אורל ש' מה, ינצלו את גורם ההפחיתה. מלבדם הוצבו סביב האיצטדיון ורקורירענק המסוגלים לה' אור את האיצטדיון בתאורה של אור יום.

כרטיסי הישיבה. למיפגנים אלו עמדה ביום בו הוצאו למכירה. אולם כרטיסי אורל גות' רו עדיין בשפע. הסביר אחד ממארגני ה' מיפגן הלילה: "כנראה שהפחיתו את הקהל כל כך פדוק ובצפיפות המחכים לה' ש' שמרו כפחד עדין לנו מקומות פנויים".

תזכיר

להקת ברוזים

קשר השתיקה בעתונות הישראלית מסביב לסליוף דברי כרושצ'וב לכתב פי' גארד, נשבר השבוע, הודות להתערבות ה' עולם הזה (1072). שפירסם לראשונה בעב' רית את דבריו המלאים של כרושצ'וב ותי' אר כיצד התפתחה בארץ מערכה ציבורית היסטארית על סמך ידיעת-שקר. הארץ, ש' פירסם את הידיעה הכובדת הראשונה ונמנע מלהכתישה גם אחרי שהגיע לארץ נוסח ה' ראיון המקורי, נאלץ אחרי גילויי העולם הזה להתנצל בחציטה ולפרסם את הניסח הנכון. הוא הקדים כי "נוסח זה שונה ב' כמה גקודות חשובות מן הניסוח שנמסר ב' הארץ... על פי מברק מאת סופרנו בסא' ריס, מר מוריס קאר". תוך כדי כך הסתכנו רוב העיתונים בטעות חדשה, הפעם הפוכה, שנבעה מכורות לשונות. בנוסח הצרפתי אכר כרושצ'וב כי "אנו הקומוניסטים אוהדים ל' נוסח העתון לישראל" וכך יופיע הדבר ב' גיחה המתוקן ברוב עתוני ישראל. אולם המשמעות האמיתית של הביטוי הצרפתי ב' מקשור הזה הוא "לבנו, לבנו ליהודים" או עלו... במובן "אנו משתתפים בגורלם" או "בצערם של העולים". ברודו עתונאי אחר, אודות הילד התימני שעלה כביכול ברגל מתימן לישראל אחרי שעבר תלאות אגדתיות, שימש גם השבוע חומר לשוטרות תעמולה. אחרי שנסתבר כי העולם הזה (1072) צדק בקבעו, כי הילד לא היה כלל נזרא, ואינו אלא פרי המצאתה של צעירה ישראלית העובדת בשביל שבועון ספרדייהודי בלונ' דון, הודיעה לשכת הנישואי כי "עוד לא אכדה תקמתנו כי הילד ימצא באיזה מקום במדינה". "משכן הכנסת ביבנה", עקרונות לפי תוכניתו של האדריכל קלארתיין, שוכה בשע' תו בתחרות. אולם הועדה, שהמליצה על כך, קיבלה למעשה את דברי הביקורת שהושמעו בציבור הרחב ושפורסמו לראשונה בהעולם הזה (1034). בקבעה שרוב פרטי התוכנית ישונו... השבוע נתפס הפורץ המועד פאריים רוט, אשר את שיטת פעולתו גילו לראשונה חוקרי העולם הזה (1049). רוט היה מועיק אמהות-חיליים למשרד-הבטחון, חודר בהעורן לדירותיהן.